
Z domova na fakultu to mám 70 kilometrů, ideální vzdálenost, říká Matěj Zahálka

Z domova na fakultu to mám 70 kilometrů, ideální vzdálenost, říká cyklista Matěj Zahálka

Až se během léta vydáte na výlet do Českého středohoří, bedlivě sledujte, kdo vás předjíždí na kole, možná to bude Matěj Zahálka. Dvacetiletý student 1. ročníku oboru tělesná výchova a sport na [Fakultě tělesné výchovy a sportu UK](#) patří k mladé naději české silniční cyklistiky. Matěj pochází z Litoměřicka, proto nejraději brázdí právě tamní kopce, prý je to výborný trénink na Tour de France, o které sní, že na ní bude moci jednou startovat. Připouští ale, že před tím, než bude moci vyjet na Tour, ho čeká ještě dlouhá cesta. Během ní se už vydal i na akademické mistrovství světa v cyklistice, které se konalo v červenci v Polsku.

Za výkon, který jste odvedl na akademickém světovém šampionátu, jste dostal pochvalu, jak jste sám spokojený se svým výsledkem?

Na akademickém mistrovství světa jsme fungovali jako čtyřčlenné družstvo (v týmu byli vedle Matěje Zahálky také Jiří Polnický, Denis Rugovac a Petr Vakoč, pozn. red.). První den jel každý za sebe časovku, ve které jsem skončil čtrnáctý. Pak následoval silniční závod, kterého jsem se zúčastnil hlavně proto, abych pomáhal Jirkovi Polnickému a Petru Vakočovi, který jezdí na vrcholové světové úrovni. Byl jsem jejich domestik, snažil jsem se sjíždět nástupy (domestik je označení pro závodníka, který pomáhá svým týmovým kolegům k dosažení co nejlepšího výsledku v závodě, pozn. red.). Dost jsem se tím unavil, takže jsem nakonec skončil až sedmáctý, ale to nebylo vůbec důležité. Můj úkol byl, abych pomohl klukům, a to se podařilo skvěle, protože Petr Vakoč mistrovství světa vyhrál! Slavili jsme pak všichni společně, takže jsem byl spokojený.

Který sportovní mítink považujete za vrchol letošní sezony?

Pro mě to bylo mistrovství republiky (to se uskutečnilo na konci června ve Slavkově u Brna, pozn. red.), kde jsem v kategorii do třiačaceti let skončil devátý. Myslím, že jsem při své tehdejší kondici mohl dopadnout lépe, ale byl jsem v první desítce, takže jsem spokojený. Letos už mám za sebou spoustu závodů a aktuálně jsem dost „vyždímáný“.

Jak vypadá léto vrcholového cyklisty a vysokoškolského studenta v jednom? Máte vůbec čas na to udělat si nějaké prázdniny?

Doma přes týden trénuji, o víkendu jsem na závodech. Když jsou to delší etapové závody, jsem na nich třeba už od středy až do neděle. V létě v podstatě žádné volno nemám. Vynahrzuji si to potom v zimě, jezdím na lyže, na běžky, jdu si zahrát hokej. Zimní sporty mě hodně baví.

Jak se vám podařilo projít prvním rokem studia na vysoké škole? Přeci jen zvládnout vrcholovou sportovní kariéru se studiem na univerzitě musí být časově dost vyčerpávající...

Zimní semestr byl v pohodě, protože jsem neměl tolik tréninků a nevyjížděl jsem tak často do ciziny na závody. Během letního semestru už to bylo trochu problematictější. Budu proto muset dohánět nějaké povinnosti ještě v září.

Proč jste se při výběru vysoké školy rozhodl právě pro Fakultu tělesné výchovy a sportu UK?

Už odmalinka jsem hodně sportoval, ke sportu mě to nějak samo táhlo. Rád bych se zaměřil na trenérství, myslím, že by mě to dost bavilo, a protože jsem zároveň chtěl dělat cyklistiku, říkal jsem si, že bych k tomu na FTVS UK mohl mít ty nejlepší podmínky. Už jsem byl na několika přednáškách, které se věnovaly trenérství v cyklistice.

Co vás přivedlo k cyklistice?

To byla úplná náhoda. Asi od svých čtyř až do patnácti let jsem se věnoval hokeji. Cyklistiku jsem často sledoval v televizi a říkal jsem si, že bych ji rád zkusil. Mamka měla známého, který pořádal triatlonové závody, jednou mě vzal s sebou a pak jsem triatlon začal sám dělat. Na nějakých závodech si mě vyhlédli lidé z klubu CK Slavoj Terežín, kteří viděli, že mi to na kole docela jde. Postupně jsem se tak přeorientoval jen na cyklistiku (*Matěj Zahálka dnes jezdí za klub SKC TUFO Prostějov, pozn. red.*).

Proč u vás vyhrála právě silniční cyklistika?

Silniční cyklistika je královnou cyklistických disciplín. Sice jsem chtěl zkusit i další cyklo-disciplíny, náš tým ale dělal jen silniční cyklistiku, tak jsem u ní zůstal. Je to kouzelný sport, strašně mě baví.

Používáte kolo i jako dopravní prostředek?

Hodně, víc jezdím na kole než v autě. Bydlím v jedné vesnici u Litoměřic, do města jezdím v podstatě jenom na kole.

Jezdíte na kole i na fakultu?

Do školy na kole nejedím. Sice by to šlo, protože od nás do Prahy je to asi 70 kilometrů, což je pro mě ideální vzdálenost, bylo by to ale dost komplikované. Skripta a věci bych musel vozit asi nějak na zádech, po příjezdu bych se musel převléknout a osprchovat. Raději proto jezdím do školy autobusem.

Jaký je váš vysněný sportovní mítink, na kterém byste si rád zazavodil? Sázela bych na Tour de France...

Pro každého cyklistu je snem postavit se na start některé z Grand Tour – Tour de France, Giro d'Italia nebo Vuelta a España. Před tím je ale hodně dlouhá cesta, uvidíme, jestli se tam jednou dostanu...

Jak vypadá trénink silničního cyklisty, od rána do večera na kole, nebo k tomu patří i nějaké doplňkové sportovní aktivity?

V létě jsem pořád na silničním nebo i dráhovém kole. Přes zimu je to posilovna, cvičení v tělocvičně, běhání nebo nějaký sport na odreagování – basketbal, florbal, hokej.

Až během léta naši čtenáři vyrazí na kola, kde vás potkají? Kde rád jezdíte?

Určitě u nás v Českém středohoří, Litoměřicko, Roudnicko, do těch kopců hodně rád jezdím, jsem tam doma, mám to tam prostě rád...